

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII – A CIVILĂ
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Sentință civilă nr. 6764

Ședință publică din data de: 31.10.2024

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: POPESCU IRINA GABRIELA

ASISTENT JUDICIAR: DIMOFTE LAURA

ASISTENT JUDICIAR: MITOIU GABRIELA

GREFIER: PATRICHI (SIMION) NICOLETA

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE în contradictoriu cu pârâții FEDERAȚIA CULTURA ȘI MASS-MEDIA FAIR - MEDIASIND, SINDICATUL ROMÂN AL JURNALIȘTILOR MEDIASIND, SINDICATUL NATIONAL DIN CULTURĂ - FAIR, având ca obiect acțiune în constatarea nelegalității grevei.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reclamanta, prin consilier juridic, cu delegație de reprezentare la dosarul cauzei și pârâtele, prin avocat Dan Iordache, care depune împuternicire avocațială la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, pricina se află la primul termen de judecată.

Pârâții, prin avocat, depun întâmpinare, precum și cerere de sesizare a Curții Constituționale, învederând că nu solicită și suspendarea cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 147 alin. 2 din Legea nr. 367.

Tribunalul acordă cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 147 alin. 2 din Legea nr. 367 invocată de pârâte.

Pârâții, prin avocat, solicită sesizarea Curții Constituționale, apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, adică se află în fața unei instanțe de judecată, iar Curtea Constituțională nu s-a pronunțat anterior asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 147 alin. 2 din Legea nr. 367. În plus, sesizarea Curții se mai impune și față de motivarea cererii de chemare în judecată, prin care se solicită constatarea nelegalității grevei și încetarea grevei, prin prisma criticii că pârâtele nu au obținut acordul a cel puțin o pătrime dintre salariați.

Reclamanta, prin consilier juridic, solicită să se observe că Federația pârâtă, care face această solicitare, nu se află în ipoteza prevăzută de art. 147 alin. 2, întrucât aceasta nu este reprezentativă la nivel de unitate. În plus, această excepție este invocată în situația ipotetică în care Federația ar fi fost reprezentativă la nivel de unitate. Față de faptul că textul de lege este foarte clar și față de împrejurarea că nu există sindicate reprezentative la nivelul unității, arată că nu este de acord cu cererea de sesizare a Curții Constituționale.

Pârâții, prin avocat, arată că nu mai înțeleg dacă prevederile art. 147 alin. 2 le sunt sau nu aplicabile.

Tribunalul arată că susținerea reclamantei a fost în sensul că art. 147 alin 2 îi este aplicabil numai Federației, nu și Sindicatelor chemate în judecată ca pârâte.

Tribunalul rămâne în pronunțare asupra cererii pârâtelor de sesizare a Curtii Constituționale a României.

Tribunalul acordă cuvântul părților asupra **excepției lipsei calității procesuale pasive** a celor 2 sindicate pârâte, ce a fost invocată prin întâmpinarea depusă în ședință publică.

Pârâții, prin avocat, față de obiectul acțiunii, de constatare a nulității grevei și încetarea grevei ce se va declanșa în data de 05.11.2024, apreciază că sunt incidente prevederile art. 151 alin. 1 din Legea nr. 367, care stabilesc că greva este organizată de organizațiile sindicale care au declanșat conflictul colectiv de muncă, dar și prevederile alin. 2 unde se stabilește că organizatorii grevei prevăzuți la alin. 1 sunt cei care îi reprezintă pe greviști în situația în care există o cerere de încetare a grevei, inclusiv în fața instanței. Arată că federația, iar nu sindicatele afiliate, a declanșat conflictul colectiv de muncă, fapt care rezultă din toate înscrisurile întocmite atât cu ocazia procedurii de negociere a CCM, federația este aceea care a răspuns și care a participat la toate ședințele de negociere, este aceea care a formulat sesizarea/notificarea de declanșare a conflictului colectiv de muncă și a participat la concilierea conflictului colectiv de muncă organizat de ITM, fapt care rezultă și din interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale incidente. Face referire la prevederile art. 125 din Legea nr. 367 care stabilesc că pot fi declanșate conflictele colective de muncă de către părțile care au participat la procedura de negociere; arată că federația a participat, fără dubiu, la toate aceste proceduri. Mai arată că în cauză sunt incidente și prevederile art. 102 alin. 2 lit. B, lit. a, pct. 2, care stabilește părțile contractului colectiv de muncă, dar și cine reprezintă salariații. Arată că la pct. 2 se vorbește de o federație reprezentativă la nivel de sector de activitate formată la solicitarea și în baza mandatului oferit de sindicatele nereprezentative din unitate. Deci, arată că art. 102 stabilește că salariații vor fi reprezentanți de federație, însă, faptul că federația acționează și reprezintă salariații în baza unui mandat oferit de sindicatele afiliate nereprezentative din unitate nu transformă și nu generează o posibilitate pentru sindicatele afiliate nereprezentative de a participa în mod direct la negocieri. Pe cale de consecință, arată că același raționament logic se aplică și procedurii de constituire a comisiei de negociere desemnată de federație. În concluzie, consideră că partea care a declanșat conflictul colectiv de muncă este și cea care a negociat contractul colectiv de muncă, adică Federația; arată că aceasta nu a fost contestată în niciun moment, nici de către partea adversă, nici de către ITM și nu a fost sesizată nicio neregulă, cum că ar fi participat federația la negociere, iar nu sindicatele. Consideră că doar Federația poate sta în judecată într-o astfel de acțiune, astfel încât solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a celor 2 sindicate, afiliate federației, pârâte în prezenta cauză.

Reclamanta, prin consilier juridic, pornind de la părțile contractului colectiv de muncă (angajatorul și salariații reprezentați de organizații sindicale reprezentative/federații reprezentative la nivel de unitate) și de la prevederile art. 102 care prevăd prin cine pot negocia salariații, adică printr-un sindicat reprezentativ la nivel de unitate sau printr-o federație reprezentativă la nivel de unitate sau de sector, dar în baza mandatului acordat de sindicatele nereprezentative la nivel de unitate, organizațiile îndreptățite să negocieze CCM la nivel de unitate sunt cele afiliate federației la nivel de sector și care au acordat mandat (pentru situația de la lit. c). Arată că aceste sindicate nereprezentative și afiliate puteau să nu acorde mandat federației și să participe ele însele la negocieri, în cazul în care acestea s-ar fi înțeles între ele și nu ar fi dat mandat federației.

Pârâții, prin avocat, arată că textul de lege stabilește că salariații sunt reprezentați de sindicate.

Reclamanta, prin consilier juridic, consideră că sunt aplicabile prevederile art. 125, art. 147 și art. 151 din Legea nr. 367, subliniind că organizațiile sindicale îndreptățite să

negocierii CCM sunt sindicatele afiliate federației reprezentative la nivel de sector și care au dat mandat federației. Pentru aceste motive, solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâte, considerând că cele 2 sindicate chemate în judecată au calitate procesuală pasivă și trebuie să stea în judecată.

Tribunalul va uni cu fondul cauzei excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâte, prin întâmpinare.

Nemaifiind alte cereri sau excepții invocate, tribunalul acordă cuvântul asupra propunerii de probe.

Părțile, prin reprezentanți, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

În temeiul art. 254, art. 255, art. 258 Cod Procedura Civilă, Tribunalul încuviințează proba cu înscrisurile de la dosar pentru părți, apreciind-o ca fiind pertinentă, concludentă, utilă și putând duce la soluționarea procesului.

În temeiul dispozițiilor art. 244 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, instanța declară cercetarea procesului încheiată și nemaifiind alte cereri de formulat și nici alte incidente de soluționat, în temeiul dispozițiilor art. 392 din Codul de procedură civilă, instanța declară deschise dezbaterile asupra fondului cauzei și acordă cuvântul părților prezente asupra cererilor și apărărilor formulate în proces.

Reclamanta, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, să se constate că greva declarată de către federație împreună cu sindicatele nereprezentative afiliate acesteia și care au acordat mandat de negociere federației, nu îndeplinește condițiile stabilite de lege, respectiv cele de la art. 125, art. 147 și art. 151 din Legea nr. 367. Solicită să se observe că negocierea a fost purtată de către 3 sindicate afiliate federației, care, pe parcursul negocierii, și-au desemnat reprezentanții și au semnat procesele verbale de negociere. Arată că cele 3 sindicate au acordat mandat federației pentru declanșarea conflictului colectiv de muncă; arată că unul dintre sindicatele afiliate federației nu a acordat mandat pentru declanșarea grevei, motiv pentru care federația a decis suspendarea și apoi dezafilierea acestuia, după ce acest sindicat a decis retragerea mandatului acordat federației. Consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru declanșarea grevei, întrucât părțile care au participat la negocierea colectivă și care i-au reprezentat colectiv pe salariați, nu mai sunt aceleași ca cele care au dat mandat pentru declanșarea grevei. Arată că legiuitorul, pentru situația de față, a sindicatelor nereprezentative prevede ca, pentru declanșarea grevei, să existe mandat din partea salariaților primit la momentul declarării grevei, adică o pătrime din numărul total al salariaților. Având în vedere lipsa acestui procent stabilit de legiuitor, consideră că greva a fost declarată fără îndeplinirea acestei condiții legale.

Pe de altă parte, având în vedere că negocierea contractului colectiv de muncă s-a derulat în baza mandatului primit de la cele 3 sindicate nereprezentative și afiliate federației, sindicate care au semnat, prin reprezentanții acestora, toate procesele verbale de negociere, apreciază că nu mai suntem în prezența unui conflict colectiv de muncă, având în vedere dezafilierea unuia dintre cele 3 sindicate îndreptățite să participe și care au participat la negociere. Arată că un CCM nu mai poate fi înregistrat la ITM, nemaifiind îndeplinită condiția unui număr de 35% din numărul total de lucrători. În concluzie, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, constatata nelegalității grevei și încetarea acesteia, ca fiind nelegală. Depune concluzii scrise.

Pârâții, prin avocat, solicită respingerea acțiunii, ca nefondată, cu plata cheltuielilor de judecată pe cale separată, iar pentru cele 2 sindicate, solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive.

Cu referire la critica din cuprinsul acțiunii, referitoare la prevederile art. 147 alin. 2 din Legea nr. 367 și la inexistența unor sindicate nerepresentative și la lipsa acordului scris a unei părți din numărul total de salariați pentru adoptarea hotărârii de declanșare a grevei, consideră că este doar o aparentă neclaritate a acestor dispoziții legale, apreciind că acestea trebuie interpretate și aplicate prin coroborare cu alin. 1 al aceluiași articol. Apreciază că ipotezele prevăzute la art. 147 alin. 1 și 2 sunt contradictorii, punându-se întrebarea dacă acestea sunt alternative sau cumulative (alin. 2 venind în completarea alin. 1). Arată că dacă sunt alternative, situația este clară; arată că aceeași situație era prevăzută și în vechea reglementare - legea nr. 62, art. 183 alin. 1, care prevedea 2 situații alternative. Arată că, deși federația nu are acordul scris a unei părți din totalul salariaților, sunt ridicate semne de întrebare în situația în care federația, în cazul dedus judecătii, se încadrează pe ipoteza de la alin. 1, în sensul în care este o organizație sindicală îndreptățită să negocieze CCM, potrivit art. 102 alin. 2 pct. b, lit. a pct. 2 din Legea nr. 367 și să declanșeze conflictul colectiv de muncă. Deci, în acest caz, hotărârea s-ar adopta de către federație. În situația în care se merge pe ipoteza prevăzută la alin. 2, când nu există sindicate reprezentative, textul legal stabilește că hotărârea de adoptare a grevei se face de către sindicatele nerepresentative. Deci, aparent, situația de față poate fi încadrată și la alin. 1 și la alin. 2 ale art. 147. Arată că cele 2 alineate trebuie coroborate, având în vedere că legea nr. 367 prevede cine și în ce situații poate fi declanșat un conflict colectiv de muncă, în cadrul căruia putând fi adoptată și o hotărâre de organizare a unei greve. Solicită să fie observat art. 126 lit. b și c din Legea nr. 367, care stabilește două ipoteze, prima în care angajatorul/organizația patronală nu acceptă revendicările formulate de salariați și a doua când nu se încheie un contract colectiv de muncă. Solicită să se observe că există ipoteze când un conflict colectiv de muncă poate fi declanșat, prin excepție, și pe perioada existenței unui CCM. Consideră că ceea ce este esențial este că un conflict colectiv de muncă și o grevă pot fi declanșate atât cu ocazia negocierii CCM, cât și în afara acestei proceduri. Arată că regula este că poate fi declanșat un conflict colectiv de muncă în lipsa unui CCM, cu excepția declanșării unei greve pe perioada unui CCM, când angajatorul s-a obligat să renegocieze, la un anumit termen, o anumită clauză din CCM. Arată că greva organizată poate fi declanșată și în lipsa/inexistența unei proceduri de negociere a CCM și, astfel, alin. 1 de la art. 147 vine să răspundă și să stabilească condițiile în care persoana competentă poate declara greva în procedura de negociere a CCM. Arată că greva poate fi declarată și hotărâtă de organizațiile sindicale care au negociat CCM și care au declanșat conflictul colectiv de muncă. Astfel, consideră că alin. 2 și 3 ale art. 147 nu mai pot fi aplicate decât în cazul unei negocieri a contractului colectiv de muncă.

Pe de altă parte, arată că art. 183 alin. 1 și 2 din Legea nr. 62 era foarte clar, situațiile fiind aplicate alternativ. Arată că art. 183 alin. 1 reglementa aceeași ipoteză de la art. 147 alin. 1 din Legea nr. 367, însă mai impunea condiția a acordului a cel puțin jumătate din numărul de membrii de sindicat. Arată că prin întâmpinare a făcut apărări și cu referire la jalonul 449.

Concluzionând, în ceea ce privește susținerea reclamantei potrivit cu care federația nu are capacitatea și de a declara grevă întrucât părțile nu mai sunt aceleași, arată că a expus argumentele de admitere a excepției lipsei calității procesuale pasive. Pe de altă parte, având în vedere că Federația este singura în măsură să stea în judecată în calitate de pârâtă și să reprezinte salariații în baza mandatului acordat, conform legii, în ipoteza prezentată de reclamantă, în care federația nu ar fi avut mandat, venind astfel sindicatele nerepresentative, arată că ar fi devenit incidente prevederile art. 102 alin. 2, s-ar fi desemnat reprezentanți comuni de către sindicatele nerepresentative. Ori, în situația de față, ne aflăm în ipoteza de la

pct. 2, venind în reprezentare federația. În situația în care federația nu ar fi primit mandatul și solicitarea din partea sindicatului de a negocia CCM, s-ar fi îndeplinit în continuare condițiile de a negocia CCM, pentru că nu era nevoie de un număr minim de membrii de sindicat, întrucât exista reprezentativitate la nivel de sector de activitate. Întrucât a primit mandat din partea a 2 organizații sindicale pentru a începe negocierea, nu vede niciun motiv pentru ca negocierea să nu continue dacă rămâne fără un mandat din partea unuia dintre cele 3 sindicate.

În situația acceptării ipotezei prezentate de reclamant, când sindicatele vin să reprezinte salariații, am fi avut 3 sindicate, iar federația nu ar mai fi avut calitate. Pe ipoteza anterioară, arată că a depus o adresă de la Ministerul Muncii, împreună cu răspunsul primit, raționamentul fiind aplicabil și în prezenta cauză, situația de fapt fiind următoarea: dacă există o federație reprezentativă la nivelul sectorului de activitate, ea vine în procesul de negociere împreună cu reprezentanții aleși ai salariaților, iar în situația inexistenței/imposibilității de prezentare din diverse motive a reprezentanților aleși ai salariaților, soluția Min. Muncii a fost că negocierile vor continua doar cu partea care rămâne în procesul de negociere, iar pentru cealaltă parte se consideră refuz de negociere. Arată că situația este identică cu cea de față.

Cu referire la susținerile reclamantei referitoare la art. 126 lit. b și c, întrucât reclamanta a refuzat constant negocierea contractului colectiv de muncă și nu a fost constatată încetarea procedurii de negociere a CCM, arată că vor fi derulate, în paralel, 2 proceduri de negociere a CCM iar, indiferent de soluția instanței, conflictul colectiv de muncă va continua să existe. Mai arată că, atunci când nu s-a ajuns la un acord cu privire la încheierea unui CCM, deși termenul de 45 de zile convenit a expirat, devin incidente prevederile de la lit. c. Arată că s-a făcut și mediere la ITM.

Cu referire la critica potrivit cu care s-ar fi schimbat componența echipei de negociere, arată că membrii comisiei de negociere au și membrii supleanți, astfel cum este consemnat în decizia de desemnare a membrilor.

În concluzie, solicită respingerea acțiunii, ca nefondată.

Tribunalul pune în vedere părților să precizeze dacă Federația este reprezentativă la nivelul sectorului.

Pârâții, prin avocat, arată că da, în acest sens a depus sentința de reprezentativitate a federației legalizată, cu mențiunea „definitivă”.

Reclamanta, prin consilier juridic, în replică, arată că soluția instanței va depinde de cum se vor stabili părțile îndreptățite la negociere. După cum a precizat, părțile sunt stabilite de legiuitor și sunt ori un sindicat reprezentativ, ori federația, dacă este reprezentativă. Arată că sindicatele nereprezentative pot acorda mandat de reprezentare. Pârâtele consideră, în mod eronat, că federația este îndreptățită să negocieze, dacă are reprezentativitate la nivel de sector, însă, la nivel de unitate, arată că aceasta nu are reprezentativitate, participarea ei făcându-se prin mandatul acordat de părțile îndreptățite la negociere, care sunt sindicatele nereprezentative afiliate acesteia. Consideră că nu poate fi pus semnul egal între federația reprezentativă la nivel de sector și organizația îndreptățită să participe la negociere. În plus, consideră că pârâtele aveau obligația de a avea un număr minim de acorduri pentru hotărârea de declarare a grevei.

Tribunalul pune în vedere pârâtelor să precizeze, dacă nu este aplicabil art. 147 alin. 2 din Legea nr. 367, care este motivul pentru care au solicitat părților convocarea și strângerea de semnături.

Pârâții, prin avocat, arată că pe întregul parcurs de negociere colectivă, federația a vrut să dea dovadă de transparență. Solicită să se observe că federația, organizatoarea grevei,

ar fi trebuit să aibă o evidență a persoanelor care vor participa la grevă, pentru a fi făcute mențiunile convenite în REVISAL, suspendare CIM, etc.

Cu referire la susținerile de mai sus ale reclamantei, consideră că aceasta dă dovadă de rea-credință, pentru că la toate întâlnirile cu federația nu a fost semnalată nicio problemă. Consideră că reclamanta se folosește de dezafilierea aceluși sindicat, speculând cu rea-credință acel moment. Solicită să fie observate motivele de nulitate din acțiune și să se stabilească dacă li se aplică sau nu prevederile alin. 2. Mai arată că din toate documentele depuse rezultă că hotărârea a fost adoptată de federație și nu înțelege motivul pentru care reclamanta nu a criticat faptul că hotărârea de a declara greva a fost adoptată de o organizație sindicală necompetentă conform legii. Consideră că dacă se aplică alin. 2, hotărârea ar fi adoptată de sindicatele nereprezentative. Face referire la prevederile art. 102 alin. 2 lit. B. lit. a, pct. 2, care stabilesc partea care reprezintă salariații. Consideră că dacă legiuitorul ar fi dorit ca sindicatele nereprezentative afiliate federației să reprezinte salariații ar fi menționat în mod expres acest lucru.

În temeiul dispozițiilor art. 394 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, Tribunalul declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale, asupra excepției lipsei calității procesuale pasive unite cu fondul cauzei și asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei, tribunalul constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a la data de 29.10.2024 sub nr. 40601/3/2024, reclamanta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE DIFUZIUNE (SRR) a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâții FEDERAȚIA CULTURĂ ȘI MASS-MEDIA FAIR-MEDIASIND, SINDICATUL ROMÂN AL JURNALIȘTILOR MEDIASIND și SINDICATUL NATIONAL DIN CULTURĂ-FAIR, să constate nelegalitatea grevei stabilită pentru data de 5.11.2024 în intervalul orar 00:00 și 24:00, prin Hotărârea Biroului Executiv Permanent al Federației Cultură și Mass-Media FAIR-MEDIASIND nr. 2/17.10.2024, comunicată prin informarea nr. 2402/21.10.2024 precum și încetarea grevei ca fiind nelegală.

În motivare, în esență, reclamanta a arătat că la data de 21.10.2024 FEDERAȚIA CULTURĂ ȘI MASS-MEDIA FAIR-MEDIASIND a notificat SRR cu privire la organizarea unei greve la data de 5 noiembrie 2024.

Arată că la data prezentei Federația FAIR MEDIASIND nu are capacitatea legală de a organiza grevă în baza conflictului colectiv de muncă declansat în luna iunie 2024 întrucât:

a. părțile care s-au prezentat la negocierea colectivă din data de 22 aprilie 2024 nu mai sunt aceleași, SRR în calitate de angajator fiind notificat despre aceasta prin adresa unuia dintre sindicate la data de 17.09.2024,

b. pe parcursul conflictului colectiv de muncă declansat în luna iunie 2024 și înregistrat la ITM București (07 — 17 iunie 2024) până la acțiunea intitulată de Federație grevă de avertisment din data de 01 octombrie 2024, Federația nu a reușit să obțină acordul a cel puțin unei părți din numărul total de salariați ai SRR pentru a organiza greva (Federația nu a reușit să obțină acordul salariaților SRR, cel puțin în limitele prevăzute de art. 147 alin. 2 din legea privind dialogul social, nici până la data prezentei),

c. după data de 01.10.2024, SRR în calitate de angajator nu se mai regăsește în niciuna dintre situațiile prevăzute de art. 126 din Legea nr. 367/2022 modificată și completată.

Cu privire la susținerea potrivit căreia Federația FAIR Mediasind nu are capacitatea legală de a organiza grevă din cauza faptului că părțile care s-au prezentat la negocierea colectivă nu mai sunt aceleași, arată că, în perioada 22 aprilie — 6 iunie 2024, s-a desfășurat negocierea colectivă dintre angajator și echipa mandatată de Federația Cultură și Mass media FAR Mediasind (inclusiv sindicatele afiliate acesteia), neurmată de încheierea unui contract colectiv de muncă. Negocierea colectivă la nivelul Societății Române de Radiodifuziune a fost declanșată potrivit anunțului publicat și transmis de către angajatorul SRR organizațiilor sindicale, cu nr. 1794 din data de 04.04.2024. Potrivit anunțului publicat de angajator, la prima ședință de negociere din data de 22.04.2024 s-a prezentat Federația împuternicită de trei sindicate:

(1) Sindicatul Român al Jurnaliștilor MediaSind, în al cărui mandat nr.35/19.04.2024 este stipulat că: ”mandatăm Federația...să negocieze și să semneze un nou contract colectiv de muncă în Societatea Română de Radiodifuziune pentru perioada 2024 2026. Reprezentanții Sindicatului Român al Jurnaliștilor MediaSind mandatați să facă parte din echipa care va negocia Contractul colectiv de muncă de la nivelul Societății Române de Radiodifuziune sunt următorii: Janina Tudor — titular, Cristian Valeriu Nețoiu — titular, Mihnea Chelariu — titular, Dumitru Popescu — supleant, Constantin Zubin Tudor — supleant, Ion Poenaru — supleant. ” Mandatul a fost acordat având în vedere dorința membrilor noștri ca SRJ MediaSind — Filiala Radio România să participe activ și direct la negocierea unui nou Contract Colectiv de Muncă în Societatea Română de Radiodifuziune prin intermediul Federației FAIRMediasind, pentru perioada 2024 — 2026.

(2) Sindicatul Național din Cultură FAIR, în al cărui mandat nr.1320/18.04.2024 este stipulat că: "mandatăm Federația ... să negocieze și să semneze un nou contract colectiv de muncă în Societatea Română de Radiodifuziune pentru perioada 2024 — 2026. Reprezentanții Sindicatului Național din Cultură FAIR mandatați să facă parte din echipa care va negocia Contractul colectiv de muncă de la nivelul Societății Române de Radiodifuziune sunt următorii: Manasi Constantin Daniel — titular, Olteanu Laurentiu-Marius — titular, Stănescu Mihnea — titular, Dănilă Lucian Gabriel — supleant, Predoiu Cristina — supleant, Marian Vasile-Alexandru — supleant. ” Mandatul a fost acordat având în vedere dorința membrilor noștri ca sindicatul să participe activ și direct la negocierea unui nou Contract Colectiv de Muncă în Societatea Română de Radiodifuziune prin intermediul Federației FAIR-Mediasind.

(3) Sindicatul Liber al Salariaților din RadioRomânia — SLSRR, al cărui Mandat de negociere depus stipulează următoarele: „Mandatăm Federația sa negocieze și să semneze un nou contract colectiv de muncă în Societatea Română de Radiodifuziune pentru perioada 2024 2026. Reprezentanții Sindicatului Liber din Societatea română de Radiodifuziune mandatați să facă parte din echipa care va negocia Contractul colectiv de muncă de la nivelul Societății Române de Radiodifuziune sunt următorii: Mihai Maiorescu — titular, Liviu Ofițeru — titular, Alin Pop — titular, Adrian Doroș — supleant, Nicoleta Lupașcu — supleant, Florin-Ion Galescu — supleant. ” Mandatul a fost acordat având în vedere dorința membrilor noștri ca sindicatul Liber din Societatea Română de Radiodifuziune să participe activ și direct la negocierea unui nou Contract Colectiv de Muncă în Societatea Română de Radiodifuziune prin intermediul Federației FAIR-Mediasind, pentru perioada 2024 - 2026.

În adresa Federației nr. 2320/19.04.2024, sunt prevăzuți (ca persoane împuternicite să negocieze CCM la nivelul SRR) toți membrii titulari și supleanți indicați de cele trei sindicate în mandatele menționate.

La data de 07.06.2024 Federația a comunicat angajatorului declanșarea conflictului colectiv de muncă; la data de 17.06.2024 Federația a comunicat angajatorului că există premisele declanșării unui conflict colectiv de muncă; la datele de 3 iulie și 9 iulie 2024 a avut loc concilierea la ITM București, din 31 de revendicări fiind soluționate 4.

În cadrul procesului verbal de conciliere din data de 9 iulie 2024, reprezentanții angajatorului au remarcat (din cele comunicate de Federație în ședință) faptul că nu există liste semnate de membrii Federației din care să rezulte declansarea conflictului colectiv de muncă, reprezentanții sindicali afirmând că aceștia nu se află în conflict de muncă pentru că sunt în conciliere (PV din 9 iulie 2024, pag. 13, primul paragraf).

De la data de 22.07.2024 Federația a suspendat Sindicatul Liber al Salariaților din RadioRomânia — SLSRR din calitatea sa de membru al federației; această organizație sindicală nu a dorit să anunte participarea membrilor săi la acțiunile de protest cu scopul obținerii drepturilor pentru care au mandatat Federația să negocieze Contractul Colectiv de Muncă. Din aceste motive, SLSRR a fost suspendat din calitatea de membru al Federației FAIR-MediaSind, cu propunere pentru excludere din cadrul Federației înaintată Consiliului Național.

La recomandarea ITM București, SRR a convocat Federația la noi negocieri în vederea încheierii CCM, în datele de 3 și 9 iulie 2024. Federația a purtat corespondență cu SRR, fără să se prezinte la aceste convocări.

Părțile s-au întâlnit în data de 05.08.2024, Federația FAIR Mediasind precizând că acea întâlnire nu poate fi considerată în continuarea celor de negociere colectivă (nefiind astfel întrunite condițiile legale pentru prelungirea negocierii colective peste termenul de 45 de zile conform art. 97 alin. 4 din Legea nr. 367/2022). De precizat că Federația nu a acceptat arbitrajul, propus de către angajator cu ocazia întâlnirii din 05.08.2024.

Potrivit Procesului verbal BEX SLSRR din 5 august 2024, publicat în data de 7 august 2024 de către Federație pe site-ul mediasind.ro SLSRR a decis retragerea oricărui mandat acordat Federației anterior datei de 18.07.2024, data suspendării SLSRR din Federația FAIR Mediasind.

În data de 17.09.2024 angajatorul a luat act prin adresa Sindicatului Liber al Salariaților din RadioRomânia — SLSRR din aceeași dată că această organizație sindicală a solicitat dezafilierea de la Federația FAIR Mediasind și a notificat retragerea mandatului acordat acestei Federații (adresa din 17.09.2024 în anexă la prezenta cerere).

Apreciază reclamanta că hotărârea de a declara greva a fost adoptată fără să se asigure respectarea art. 125 din lege, potrivit căruia angajații/lucrătorii sunt reprezentați în conflictul colectiv de muncă (deci și în cadrul grevei) de părțile care au participat la negocierea colectivă și care i-au reprezentat la negocierile colective, conform mandatului, fără să se asigure respectarea art. 147 alin. 2 din legea privind dialogul social.

În această situație, s-a pus problema capacității de a înregistra la ITM București un contract colectiv de muncă încheiat cu o parte dintre cei care au participat la negociere. În acest sens, solicită a se avea în vedere că negocierea și încheierea unui contract colectiv de muncă după data de 17 septembrie 2024 contravin dispozițiilor legale redată în cererea de chemare în judecată.

În drept, a invocat art. 166-168 din Legea nr. 367/2022.

În dovedire, a solicitat proba cu înscrisuri.

Prin *întâmpinarea* depusă în ședința publică din 31.10.2024, pârâtele au invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților SINDICATUL ROMÂN AL JURNALIȘTILOR MEDIASIND și SINDICATUL NATIONAL DIN CULTURĂ-FAIR, iar pe fond a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată pentru argumentele arătate pe larg în *întâmpinare*.

În apărare, în ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a părților Sindicatul Român al Jurnaliștilor MediaSind și Sindicatul Național din Cultură - FAIR, a arătat că, față de dispozițiile art. 151 Legea 367/2022 privind organizarea grevei, are calitate procesuala pasivă organizația sindicală care a declanșat conflictul colectiv de muncă, respectiv Federația.

Pe fond, în esență, a arătat, referitor la susținerile conform cărora Federația nu are capacitatea legată de a organiza grevă din cauza faptului că părțile care s-au prezentat la negocierea colectivă nu mai sunt aceleași, reclamanta interpretează în mod eronat dispozițiile art. 102 alin. (1) Ut. B lit. a) pct. 2 din Legea nr. 367/2022, susținând că, deși procedura de negociere colectivă a fost demarată cu participarea Federației la solicitarea și în baza mandatelor acordate de trei sindicate afiliate care dețineau membri salariați din Societatea Române de Radiodifuziune, începând cu data de 05.08.2024, unul dintre cele trei sindicate afiliate a retras mandatul acordat în vederea negocierii contractului colectiv de muncă la nivelul Societății Române de Radiodifuziune și s-a dezafiliat din cadrul Federației Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind.

Astfel, susținerile reclamantei sunt vădit nefondate în condițiile în care dispozițiile art. 102 alin. (1) Lit. B lit. a) pct. 2 din Legea nr. 367/2022 faptul că părțile contractului colectiv de muncă sunt următoarele: angajatorul și salariații, iar salariații sunt reprezentați de federația reprezentativă la nivel de sector de negociere colectiv și nu de către sindicatele nereprezentative afiliate:

Faptul că dispozițiile art. 102 alin. 1) Lit. B lit. a) pct. 2 din Legea nr. 367/2022 impun necesitatea existenței unei solicitări și a unui mandat din partea sindicatelor nereprezentative din unitate afiliate nu conferă acestor sindicate calitatea de reprezentant al salariaților în vederea negocierii contractului colectiv de muncă la nivel de unitate și nici nu permite sindicatelor nereprezentative să reprezinte în locul sau alături de federația reprezentativă salariații în vederea negocierii și încheierii contractului colectiv de muncă la nivel de unitate.

De asemenea, neîntemeiate sunt și susținerile reclamantei conform cărora, în prezent, nu ar mai exista o echivalență a părților care au demarat procedura de negociere colectivă în data de 22 aprilie 2024. În condițiile în care două persoane din echipa de negociere desemnate de către Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind ar fi fost desemnate la solicitarea sindicatului care a solicitat dezafilierea din cadrul federației.

Arată că în negocierea colectivă a fost și este în continuare Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind și nu sindicatele afiliate din Societatea Română de Radiodifuziune ori persoanele desemnate de Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind să facă parte din echipa de negociere a contractului colectiv de muncă.

De altfel, precizăm faptul că situația componentei nominale a echipei de negociere a contractului colectiv de muncă desemnate de Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind nu a suferit nicio modificare de la data la care au demarat negocierile contractului colectiv de muncă, rămânând aceleași persoane desemnate inițial.

Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind ar fi putut participa la negocierea contractului colectiv de muncă din cadrul Societății Române de Radiodifuziune doar în condițiile existenței a două sindicate afiliate care să solicite și să mandateze federația în vederea negocierii colective; iar condițiile minime privind reprezentarea salariaților Societății Române de Radiodifuziune de către Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind sunt îndeplinite și în prezent, cele două sindicate afiliate, în speță Sindicatul Român al Jurnaliștilor MediaSind și Sindicatul Național din Cultură - FAIR, menținându-și solicitările și mandatele acordate în vederea negocierii contractului colectiv de muncă la nivelul Societății Române de Radiodifuziune,

Rezultă că dezafilierea și retragerea mandatului acordat de către unul dintre cele trei sindicate nu doar că nu aduce o modificare a părților conflictului colectiv de muncă, dar nici

nu poate conduce la negarea dreptului Federației Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind de a reprezenta salariații Societății Române de Radiodifuziune în cadrul procesului de negociere colectivă, inclusiv în cadrul conflictului colectiv de muncă existent în cadrul aceleiași unități.

Așadar, contrar celor susținute de reclamantă, partea care a reprezentat și reprezintă, în continuare salariații Societății Române de Radiodifuziune în cadrul negocierii colective și a conflictului colectiv de muncă a fost și este aceeași, respectiv Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind, parte care ar urma să semneze și un eventual contract colectiv de muncă, condiții în care este evident că nu ar exista niciun impediment în vederea înregistrării la inspectoratul teritorial de muncă a unui eventual contract colectiv de muncă.

Totodată, s-a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 alin. 2 din Legea 367/2022 prin raportare la art. 43 alin. 1 și 2 din Constituția României, solicitând instanței sesizarea Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate invocată.

În dovedire, a solicitat proba cu înscrișuri.

La termenul de judecată din 31.10.2024 tribunalul a unit cu fondul excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților SINDICATUL ROMÂN AL JURNALIȘTILOR MEDIASIND și SINDICATUL NATIONAL DIN CULTURĂ-FAIR, iar sub aspectul probatoriului a încuviințat și administrat proba cu înscrișuri solicitată de ambele părți.

Analizând materialul probator administrat, tribunalul reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 248 C.p.civ. instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor ce fac de prisos în tot sau în parte cercetarea în fond a cauzei.

Astfel, în ceea ce privește *excepția lipsei calității procesuale pasive* a pârâților SINDICATUL ROMÂN AL JURNALIȘTILOR MEDIASIND și SINDICATUL NATIONAL DIN CULTURĂ-FAIR invocată prin întâmpinare, tribunalul o va respinge pentru următoarele considerente.

Raportat la obiectul cauzei, respectiv încetare grevă, precum și împrejurarea că greva nu se află în derulare, dar și faptul că în unitate nu există sindicate reprezentative ale salariaților, tribunalul va avea în vedere dispozițiile legale care reglementează procedura declarării grevei în situația lipsei sindicatelor reprezentative în unitate și anume dispozițiile art. 147 alin. 2 din Legea 367/2022 incidente în cauză, potrivit cu care: **(2) În lipsa sindicatelor reprezentative, hotărârea de a declara greva se ia de către sindicatele nereprezentative cu acordul scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților/lucrătorilor unității.**

Așadar, se observă că, în situația lipsei sindicatelor reprezentative în unitate, cum este cazul în speță, devin incidente dispozițiile anterior redate, prin care legiuitorul a instituit în mod special anumite obligații în sarcina sindicatelor nereprezentative, respectiv aceea de a lua hotărârea de a declara greva și în plus, de a obține acordul scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților unității în vederea declarării grevei. Prin urmare, în această ipoteză, se instituie anumite sarcini de îndeplinit de către sindicatele nereprezentative din unitate, aspect care conferă acestora calitate procesuală pasivă într-un litigiu în care se solicită încetarea grevei declarate în unitatea respectivă.

Mai mult, tribunalul apreciază că pârâții au legitimitate procesuală pasivă în cauză și în baza mandatului acordat federației de către fiecare dintre aceste sindicate pentru negocierea contractului/acordului colectiv de muncă potrivit art. 102 alin. 1 lit. B lit. a) pct. 2 din Legea 367/2022, motiv pentru care se impune a se analiza legalitatea grevei în cauză și în contradictoriu cu sindicatele nereprezentative chemate în judecată ca pârâți în prezenta cauză.

Tribunalul nu va avea în vedere trimiterile pârâților la dispozițiile art. 151 alin. 1 Legea 367/2022, în ceea ce privește excepția invocată, întrucât dispozițiile respective reglementează o altă procedură desfășurată într-o altă etapă a conflictului colectiv de muncă, respectiv organizarea grevei, etapă care este, în mod evident, ulterioară momentului declarării

grevei contestate în cauză, dispozițiile art. 147 fiind dispozițiile speciale ce reglementează expres procedura declarării grevei.

Pe fond, sub aspect factual, tribunalul reține că în perioada 22 aprilie — 6 iunie 2024 s-a desfășurat negocierea colectivă (declanșată potrivit anunțului publicat și transmis de către angajatorul SRR organizațiilor sindicale înregistrată sub nr. 1794 din data de 04.04.2024) dintre angajator și echipa mandatată de Federația Cultură și Mass-media FAIR Mediasind (inclusiv sindicatele afiliate acesteia), nefiind urmată de încheierea unui contract colectiv de muncă.

Potrivit anunțului publicat de angajator, la prima ședință de negociere din data de 22.04.2024 s-a prezentat Federația Cultură și Mass media FAIR Mediasind, împuternicită de trei sindicate conform mandatelor acordate de acestea anterior declanșării negocierii colective (f.15-21), în adresa Federației nr. 2320/19.04.2024, sunt prevăzuți (ca persoane împuternicite să negocieze CCM la nivelul SRR) toți membrii titulari și supleanți indicați de cele trei sindicate în mandatele menționate.

La data de 07.06.2024 Federația a comunicat angajatorului declanșarea conflictului colectiv de muncă, iar la data de 17.06.2024 Federația a comunicat angajatorului că există premisele declanșării unui conflict colectiv de muncă. La datele de 3 iulie, respectiv 9 iulie 2024, a avut loc concilierea la ITM București, din 31 de revendicări fiind soluționate 4.

La data de 22.07.2024 Federația a suspendat Sindicatul Liber al Salariaților din RadioRomânia — SLSRR din calitatea sa de membru al federației, așa cum rezultă din postarea publică.

La data de 17.09.2024 angajatorul a luat act prin adresa Sindicatului Liber al Salariaților din RadioRomânia — SLSRR din aceeași dată că această organizație sindicală a solicitat dezaferierea de la Federația FAIR Mediasind și a notificat retragerea mandatului acordat acestei Federații.

La data de 21.10.2024 Federația a notificat SRR cu privire la organizarea unei greve la data de 5 noiembrie 2024 în intervalul orar 00:00 – 24.00 (f. 68).

În drept, potrivit dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 367/2022:

„(1) Greva poate fi declarată numai dacă, în prealabil, au fost epuizate posibilitățile de soluționare a conflictului colectiv de muncă prin procedurile obligatorii prevăzute de prezenta lege, numai după desfășurarea grevei de avertisment și dacă momentul declanșării acesteia a fost adus la cunoștința angajatorilor de către organizatori cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte, respectiv pentru unitățile prevăzute la art. 173, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte.

(2) Revendicările grevei nu pot fi altele decât cele rămase nesoluționate după conciliere sau mediere, după caz, cu excepția grevelor de solidaritate.

(3) Declanșarea și încetarea grevei se comunică de către organizatorii grevei inspectoratului teritorial de muncă în raza căruia își are sediul unitatea în care se declanșează greva, cu minimum 24 de ore înainte de declanșarea, respectiv în 24 de ore de la încetarea acesteia, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

Iar potrivit dispozițiilor art. 147 din același act normativ:

„(1) Hotărârea de a declara greva se ia de către organizațiile sindicale îndreptățite să negocieze contractul colectiv de muncă și care au declanșat conflictul colectiv de muncă.

(2) *În lipsa sindicatelor reprezentative, hotărârea de a declara greva se ia de către sindicatele nereprezentative cu acordul scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților/lucrătorilor unității.*

(3) Pentru angajații/lucrătorii unităților în care nu sunt organizate sindicate, hotărârea de declarare a grevei se ia de către reprezentanții angajaților/lucrătorilor, cu acordul scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților/lucrătorilor unității.

(4) Hotărârea de a declara greva se comunică în scris angajatorului/organizației patronale, precum și inspectoratului teritorial de muncă sau ministerului responsabil cu dialogul social, după caz.”

Conform art. 125 din Legea 367/2022 „*În conflictele colective de muncă de la orice nivel, angajații/lucrătorii sunt reprezentați de părțile îndreptățite să participe la negociere sau, după caz, de părțile care au participat la negocierea colectivă și care i-au reprezentat la negocierile colective, conform mandatului.*”

În lumina dispozițiilor legale redată anterior, Tribunalul, prin raportare la situația de fapt din speță, constată că dispozițiile art. 147 alin. 2 Legea 267/2022, incidente în cauză, nu au fost respectate de către părți, susținerile părților în sens contrar fiind lipsite de fundament.

Sub acest aspect, tribunalul reține, cu titlu prealabil, că dispozițiile art. 147 alin. 2 conțin o reglementare specială în raport de dispozițiile alineatului 1 al aceluiași articol, impunând anumite cerințe pentru luarea hotărârii de a declara greva în situația în care în unitatea respectivă nu există sindicate reprezentative.

Astfel, în ipoteza lipsei sindicatelor reprezentative în unitate, cum este cazul în speță, legiuitorul a instituit o procedură distinctă și derogatorie de la ipoteza în care există sindicate reprezentative, respectiv condiția ca hotărârea de a declara greva să se ia de către organizațiile sindicale nereprezentative cu acordul scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților unității.

Conform art. 1 pct. 14 din Legea 367/2022 „*reprezentativitatea este atributul organizațiilor sindicale sau al organizațiilor patronale dobândit potrivit prevederilor prezentei legi, care conferă statutul de partener social abilitat să își reprezinte membrii în cadrul dialogului social instituționalizat*”.

Iar potrivit art. 54 alin. (1) Sunt reprezentative organizațiile sindicale care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: C. la nivel de unitate: a) au statut legal de sindicat sau federație sindicală; b) au independență organizatorică și patrimonială; c) numărul de membri ai sindicatului sau, după caz, ai sindicatelor componente ale federației sindicale reprezintă cel puțin 35% din numărul total de angajați/lucrători aflați într-un raport juridic de muncă sau un raport de serviciu cu unitatea.

În speță, ne aflăm în situația în care în unitate nu există sindicate reprezentative care să fie abilitate să își reprezinte membrii, caz în care devin incidente dispozițiile alineatului 2 ale art. 147 Legea 367/2022, cerându-se obținerea de către sindicatele nereprezentative a acordului scris al unei părți din salariați pentru luarea hotărârii de a declara grevă.

Cu alte cuvinte, legiuitorul a înțeles ca, în situația în care în unitate nu există sindicate reprezentative, care au abilitarea de a reprezenta 35 % din totalul de salariați, să fie necesară obținerea acordului scris a cel puțin unei părți din numărul total al angajaților, tocmai în ideea de a se asigura asumarea responsabilității salariaților pentru luarea hotărârii de a declara greva.

În conformitate cu normele de tehnică legislativă prevăzute în art. 15 alin. 2, art. 38 din Legea 24/2000 tribunalul reține că articolul 147 din Legea 367/2022 conține în primele sale 3 alineate trei ipoteze distincte, singura aplicabilă în speță fiind cea reglementată la alineatul 2, astfel că devine obligatorie obținerea de către sindicatele nereprezentative a acordului scris al unei părți din salariați. Astfel, dacă o dispoziție legală cuprinde atât o normă generală cât și norme speciale în care norma generală este concretizată la diverse situații care pot interveni în practică, rezultă că în cazul unei ipoteze speciale, devin aplicabile dispozițiile speciale și derogatorii, iar nu cele generale, conform principiului *specialia generalibus derogant*.

Un alt aspect este acela al limitelor mandatului acordat federației părți de către sindicatele nereprezentative din unitate. Cu privire la acest aspect, tribunalul reține că

mandatele acordate federației în cauză (f. 15-21 vol.I) pentru a negocia acordul/contractul colectiv de muncă în conformitate cu art. 102 alin. 1 lit. B lit. a) pct 2 din Legea 367/2022 nu pot fi exercitate de către aceasta în alte limite decât cele stabilite prin mandatele respective precum și cu respectarea drepturilor conferite de lege.

Astfel, federația pârâtă nu poate invoca mandatele acordate de sindicatele nereprezentative din unitate pentru a putea declara grevă, întrucât, pe de-o parte, ar depăși limitele exprese ale mandatelor (să negocieze și să semneze un nou CCM), iar pe de altă parte, s-ar încălca dispozițiilor exprese ale art. 147 alin. 2 legea 367/2022, care, fără a distinge, stipulează expres care este procedura de urmat și care sunt cerințele pentru luarea hotărârii de declarare a grevei, cerințe menite să asigure în această ipoteză specială, asumarea responsabilității unui număr suficient dintre salariați care, prin acordul lor scris, susțin astfel demersul declarării unei greve, asumându-și responsabilitatea direct, iar nu indirect prin organizația sindicală nereprezentativă ori prin federația mandatată de acest sindicat nereprezentativ.

Se remarcă totodată, din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale cuprinse în Legea 367/2022 că etapa declarării grevei este una distinctă de cea a negocierii contractului colectiv, presupunând prin esență participarea efectivă a lucrătorilor la desfășurarea grevei precum și suspendarea contractelor de muncă ale participanților. Tocmai de aceea legiuitorul a reglementat distinct aceste etape ale dialogului social, pe care a înțeles să le reglementeze prin dispoziții legale distincte ce impun proceduri speciale și derogatorii.

Așadar, legiuitorul a înțeles să delimiteze etapa în care se ia hotărârea de declarare a grevei de alte etape ale conflictului colectiv de muncă, respectiv negocierea colectivă, semnarea acordului colectiv de muncă, declanșarea conflictului colectiv de muncă, organizarea grevei, pentru fiecare dintre acestea fiind reglementate proceduri anume reglementate ce trebuie respectate întocmai pentru a se asigura pentru fiecare dintre acestea legala reprezentare a salariaților.

În ceea ce privește dispozițiile art. 151 alin. 1 din Legea 367/2022 privind organizarea grevei, etapă ulterioară celei de declarare a grevei, este de observat că acestea fac trimitere expresă la dispozițiile art. 147 alin. 1-3, aplicabile după caz, ceea ce atrage concluzia logică că aceste dispoziții, pe de-o parte sunt nerelevante raportat la obiectul prezentei cauze ce privește o altă etapă a conflictului colectiv de muncă cea a adoptării hotărârii de a declara grevă, iar pe de altă parte, nu face decât să confirme raționamentul avut în vedere de legiuitor la redactarea art. 147 din Legea 367/2022, conform considerentelor redacte mai sus.

Tribunalul nu va avea în vedere susținerile pârâților referitor la legitimitatea federației pârâte de a participa la negocierea colectivă ca reprezentant al salariaților și de a semna și un eventual contract colectiv de muncă, deoarece nu are relevanță în cauză, obiectul cauzei fiind încetarea grevei pentru nelegalitatea declarării acesteia, astfel că toate apărările pârâților legat de negocierea și semnarea unui contract colectiv de muncă depășesc cadrul factual al cauzei. Mai mult, negocierea colectivă urmată de semnarea unui CCM și hotărârea de a declara greva sunt etape diferite, reglementate prin dispozițiile legale distincte și supuse unor proceduri diferite.

În raport de dispozițiile art. 165 din Legea 367/2022, (1) Greva este neconformă când au fost omise aspecte procedurale prevăzute de prezenta lege, care pot fi complinite. (2) Greva neconformă poate fi conformată de organizatorul acesteia: a) din oficiu; b) dacă a fost notificat expres, cu privire la aspecte de neconformitate, de către angajator/organizația patronală; c) în cadrul unui eventual litigiu cu privire la nelegalitatea grevei. (3) Conformarea grevei în situația prevăzută la alin. (2) lit. b) se face în termen de maximum 24 de ore de la primirea notificării transmise de către angajator/organizația patronală. (4) În cazul în care neconformitățile nu au fost conformate în condițiile prevăzute la alin. (2) și (3) greva devine nelegală.

De altfel, condiția ca hotărârea de a declara greva să fie luată conform art. 147 alin. 2 Legea 367/2022 ar fi trebuit, în opinia instanței, să fie îndeplinită anterior momentului luării acestei hotărâri, aspect ce rezultă din interpretarea sistematică a textului legal. În speță, sindicatele nereprezentative pârâte ar fi trebuit să obțină un număr de 455 de salariați reprezentând o pătrime din totalul salariaților în număr de 1819 la data de 28.10.2024, aceștia obținând acordul a aproximativ 300 de salariați conform listelor depuse la dosar (f. 161 vol.I-64 vol.II).

În concluzie, întrucât este nelegală hotărârea de a declara greva, fiind luată de Federația pârâtă cu nerespectarea dispozițiilor legale redată anterior, pe cale de consecință tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 168 din Legea 367/2022, va admite cererea angajatorului reclamant și va dispune încetarea grevei ca fiind ilegală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților Sindicatul Român al Jurnaliștilor Mediasind cu sediul în București, str. Piața Presei Libere, nr.1, Casa Presei, intrarea B, etaj 1, camera 34 și 41, sector 1 și Sindicatul National Din Cultură-Fair, cu sediul în București, Bld. Mihail Kogălniceanu, nr.70-72, sector 5, CIF 11464235, **ambele cu sediile procesuale alese la Cabinet de Av. Iordache Dan situat în Otopeni, Str. Oasului, nr. 27B, casa 8, jud. Ilfov.**

Admite cererea formulată de reclamanta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE cu sediul în București, Str. General Berthelot, nr. 60-64, Sector 1, cod fiscal RO 8296093, cont RO25RNCB 007202080517 0001 deschis la BCR Sector 1, în contradictoriu cu pârătele FEDERAȚIA CULTURA ȘI MASS-MEDIA FAIR – MEDIASIND cu sediul în București, Bld. Mihail Kogălniceanu, nr.70-72, sector 5, cod fiscal 8286731, SINDICATUL ROMÂN AL JURNALIȘTILOR MEDIASIND cu sediul în București, str. Piața Presei Libere, nr.1, Casa Presei, intrarea B, etaj 1, camera 34 și 41, sector 1 și SINDICATUL NATIONAL DIN CULTURĂ - FAIR cu sediul în București, Bld. Mihail Kogălniceanu, nr.70-72, sector 5, CIF 11464235, toate pârătele **cu sediile procesuale alese la Cabinet de Av. Iordache Dan situat în Otopeni, Str. Oasului, nr. 27B, casa 8, jud. Ilfov.**

Constată nelegalitatea grevei propriu-zise declarată pentru data de 5.11.2024.

Dispune încetarea grevei declarată pentru data de 5.11.2024.

Cu apel în 10 zile de la comunicare, care se depune la Tribunalul București Secția a VII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale.

Pronunțată, astăzi 31.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte
Popescu Irina Gabriela

Grefier
Patrichi (Simion) Nicoleta

Cu opinia separată a doamnelor asistent judiciar, Laura Dimofte și Gabriela Mitoiu, în sensul admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâților Sindicatul Român al Jurnaliștilor Mediasind și Sindicatul Național din Cultură - FAIR și respingerii cererii de chemare în judecată față de aceștia ca fiind formulată în contradictoriu cu persoane fără calitate procesuală pasivă și a respingerii cererii de chemare în judecată pe fondul cauzei, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților Sindicatul Român al Jurnaliștilor MediaSind și Sindicatul Național din Cultură-FAIR, invocată prin întâmpinare, considerăm că această excepție trebuie admisă și prin urmare cererea de chemare în judecată formulată împotriva acestora trebuie respinsă ca fiind formulată în contradictoriu cu persoane care nu au calitate pasivă.

Potrivit art. 125 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social (denumită în continuare „Legea nr. 367/2022”), în conflictul de muncă angajații/lucrătorii sunt reprezentați de Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind, această organizație sindicală fiind cea care a participat la negocierile colective și care i-a reprezentat pe angajații reclamantei, în vederea negocierii și încheierii unui nou contract colectiv de muncă.

Având în vedere și prevederile art. 151 din Legea nr. 367/2022, doar Federația are calitate procesuală pasivă de a sta în fața instanțelor judecătorești, în cazurile în care se solicită încetarea grevei, deoarece cea care a declanșat conflictul colectiv de muncă și a declarat greva este Federația Cultură și Mass-Media FAIR-MediaSind iar nu Sindicatul Român al Jurnaliștilor MediaSind sau Sindicatul Național din Cultură-FAIR.

Pe fondul cauzei, în urma analizei motivelor invocate de către reclamantă în cuprinsul cererii de chemare în judecată, constatăm faptul că dispoziția legală relevantă, a cărei aplicabilitate conferă sau nu caracter legal grevei declarate de către pârâtul Federația Cultură și Mass-media FAIR – Mediasind este art. 147 din Legea nr. 367/2022.

Considerăm că alineatele (1) – (3) ale acestui articol prevăd modalitatea de declarare a grevei în mod distinct, în funcție de modalitatea de reprezentare a salariaților, oglindind situațiile prevăzute în cuprinsul art. 102 din același act normativ.

În ceea ce privește reprezentarea salariaților la negocierea colectivă, se poate observa că există două situații în care la nivelul unității nu există sindicate reprezentative, respectiv situația în care potrivit art. 102 a) punctul 2 sindicatele nereprezentative mandatează federația sindicală reprezentativă la nivelul sectorului de negociere colectivă să negocieze și să semneze contractul colectiv de muncă, precum s-a întâmplat în prezenta cauză, și situația în care potrivit art. 102 a) punctul 4 toate sindicatele nereprezentative din unitate negociază și semnează contractul colectiv de muncă împreună și în nume propriu.

Deși art. 147 alin. (2) din Legea nr. 367/2022 debutează cu sintagma „în lipsa sindicatelor reprezentative”, considerăm că această dispoziție nu poate fi aplicată ambelor situații descrise, în care la nivelul unității nu există sindicate reprezentative, întrucât intră în contradicție cu alte dispoziții din cuprinsul aceluiași act normativ.

Astfel, din interpretarea sistematică a dispozițiilor Legii nr. 367/2022, mai exact a prevederilor art. 102, 125, 147 și 151, rezultă că legiuitorul a prevăzut, cu caracter de noutate, o continuitate a reprezentării salariaților la negocierea colectivă, organizația sindicală/reprezentanții salariaților competentă să negocieze și să semneze contractul colectiv de muncă potrivit dispozițiilor art. 102 fiind deopotrivă competentă în continuare să îi reprezinte pe parcursul soluționării conflictului colectiv de muncă și să declare, în condițiile art. 147, și să organizeze greva.

Aplicarea condiției prevăzute de art. 147 alin. (2) în sensul necesității acordului scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților/lucrătorilor unității în ambele situații descrise anterior în

care nu există sindicate reprezentative la nivelul unității ar conduce la încălcarea acestei continuități.

În concret, în ipoteza în care sindicatele nereprezentative la nivelul unității mandatează federația sindicală să negocieze și să semneze contractul colectiv de muncă potrivit art.102 a) punctul 2, federația sindicală devine organizația sindicală îndreptățită să negocieze contractul colectiv de muncă, și implicit, astfel cum prevăd în mod expres dispozițiile legale, să îi reprezinte pe angajați pe parcursul soluționării conflictului colectiv de muncă și, după caz, să declare grevă în cazul în care situația o impune și celelalte condiții legale prevăzute în cuprinsul art. 146 din Legea nr. 367/2022 sunt îndeplinite.

În schimb, interpretarea dispozițiilor art. 147 în sensul că alin. 2 este aplicabil și în situația în care federația sindicală a fost mandatată și, ca atare, este organizația sindicală îndreptățită să negocieze contractul colectiv de muncă, însă, doar sindicatele nereprezentative ce ulterior acordării mandatului nu au participat la negociere sau la soluționarea conflictului de muncă pot lua hotărârea de a declara greva, cu acordul scris al unei părți din numărul angajaților, este contrară celorlalte dispoziții legale și a spiritului legii.

În acest mod, s-ar ajunge la situația în care deși o organizație sindicală poate negocia și încheia contractul colectiv de muncă, declanșa conflict colectiv de muncă, participa la concilierea conflictului colectiv de muncă, hotărârea de a declara grevă să fie rezervată unei alte organizații sindicale, ce a împuternicit-o pe cea dintâi, însă fără ca acest lucru să fie expres prevăzut în cuprinsul mandatului sau al dispozițiilor legale aplicabile.

Nu este de neglijat faptul că mandatul sindicatelor nereprezentative în favoarea federației sindicale vizează negocierea și încheierea contractului colectiv de muncă, iar în continuare, posibilitatea federației de a lua măsurile necesare în vederea soluționării conflictului colectiv de muncă derivă din dispozițiile legale, fără circumstanțieri sau restricții. Astfel că nerecunoașterea posibilității federației sindicale mandate să declare grevă, în timp ce poate întreprinde toate celelalte demersuri, în numele angajaților, reprezintă o limitare artificială a puterilor prevăzute de lege, în lipsa unor dispoziții exprese în acest sens.

În susținerea acestei interpretări considerăm că sunt relevante și dispozițiile art. 151 și 162 din Legea nr. 367/2022 ce reglementează faptul că greva se organizează de către organizația sindicală/reprezentanții angajaților/lucrătorilor care au declanșat conflictul colectiv de muncă și obligarea părților în conflictul colectiv de muncă de a continua negocierile în timpul grevei în vederea soluționării revendicărilor care formează obiectul conflictului colectiv de muncă.

Așadar, aplicarea dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Legea nr. 367/2022 în prezenta cauza ar conduce la recunoașterea obligației federației sindicale de a organiza o grevă declarată de către sindicatele nereprezentative, cu acordul scris al angajaților, și de a continua negocierile pe durata grevei, deși inițiativa declarării nu i-a aparținut.

De asemenea considerăm că dispozițiile art. 147 alin. (1) și art. 147 alin. (2) nu pot fi cumulate, ci se exclud reciproc, atâta timp cât alin. (2) nu prevede doar necesitatea de a avea acordul scris al angajaților, ci și faptul că sindicatele nereprezentative sunt cele care pot lua hotărârea de declarare a grevei.

Astfel, apreciem că primele trei alineate ale art. 147 reprezintă dispoziții legale de același nivel și cu același obiect, în accepțiunea art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, diferind doar sub aspectul modalității diferite de declarare a grevei, raportat exclusiv la reprezentantul angajaților, având în vedere că fiecare situație prevăzută în cuprinsul art. 102 își are corespondentul într-o modalitate de declarare a grevei prevăzute de art. 147 din Legea nr. 367/2022.

În aceste condiții, alin. (1) nu instituie o regulă generală, de la care se derogă prin alin. (2) și (3), ci fiecare dintre alineate reglementează situații alternative, ce nu pot coexista, însă ce produc aceleași efective juridice.

Deși în cauză sindicatele chemate în judecată de către reclamantă nu sunt reprezentative la nivelul unității, nu devin aplicabile dispozițiile art. 147 alin. (2) deoarece ca urmare a mandatării federației sindicale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă, aceasta din urmă devine organizația sindicală îndreptățită să negocieze contractul colectiv de muncă în accepțiunea art. 147 alin. (1) din Legea nr. 367/2022 și implicit cea care poate lua hotărârea de a declara grevă.

Prin urmare, raportat la aceste considerente, considerăm că în cauză sunt întru totul aplicabile dispozițiile art. 147 alin. (1) și nu sunt incidente dispozițiile alin. (2), astfel că, lipsa acordului scris a cel puțin unei părți din numărul angajaților/lucrătorilor, nu reprezintă un motiv de nelegalitate a grevei.

În egală măsură, apreciem că susținerile reclamantei conform căreia federația sindicală nu ar mai avea calitate pentru a semna un eventual contract colectiv de muncă sunt neîntemeiate, având în vedere că parte în negocierea colectivă rămâne în continuare federația sindicală, art. 102 B a) punctul 2, spre deosebire de punctul 4, neprevăzând drept condiție existența mandatului din partea tuturor sindicatelor nereprezentative, fiind suficient ca aceasta să fie mandatată chiar și de un singur sindicat nereprezentativ la nivel de unitate dar afiliat la federația reprezentativă la nivel de sector de activitate.

Asistenți judiciari

Laura Dimofte

Gabriela Mitoiu